

نیم نگاهی به مجتمع خیریه صاحب الزمان (عج) محله سیدی

مسجدی که جای درمان است و شعرخوانی کودکان

بادکنک های مسجدی

در ورودی قسمت خانم ها به داخل کوچه باز می شود. در جست و جوی خادم مسجد هستیم تا اطلاعی از هیئت امناء به دست بیاوریم ولی اینجا از هر کسی سراغ مسئول یا هیئت امناء را نگیری، به حجت الاسلام اصلانی می رسی. می گویند: «امام جماعت مسجدمان، حاج آقا اصلانی است. ایشان از همه امور باخبر هستند.»

از اتاق جلوی ورودی بانوان، صدای شعرخوانی کودکان می آید. کفش های کوچک در جاکفشی چیده شده است. بالباس های فرم صورتی و نقش کوله های روی دوش و قیافه های معصومانه شان، مسجد محل را رنگی کرده اند.

بچه ها به خانه می روند و بزرگ ترها به صف نماز می ایستند. وارد فضای مسجد که بشوی، کاغذهای رنگارنگ و بادکنک هایی را می بینی که فضای آن را شاد کرده است. اصلاً به یاد نداشته ام که فضای مسجدی، مناسب حال و هوای بچه ها تزیین شده باشد. بادکنک های قرمز، صورتی و زرد، ستون سفید مسجد را جلوه ای دیگر بخشیده اند. کنار در پشتی مسجد، تابلوی باشگاه ورزشی به چشم می خورد. اینجا ظاهرش، شبیه همه مساجد شهر است ولی در قلب آن، اتفاقات خوب دیگری در جریان است.

می آید. مادر کمک می کند تا پسرک کفش هایش را پاکند و از مسجد بیرون می روند. خانم های دیگر هم بعد از آن دست در دست فرزندان از پله ها بالا می آیند و احتمالاً راه خانه را پیش می گیرند.

در مهد کودک مسجد «ساکت باش» نداریم

دستگیره در را که پایین بدهی، با حجم سرو صدای کودکانی روبه رو می شوی که در سالن پایین در حال بازی هستند. از کاردستی های در و دیوار، معلوم است که وارد یک فضای کودکانه شده ای. اینجا خبری از «ساکت باش» و «بنشین سر جای» نیست. بچه ها آزادی عمل دارند تا تابع حس کودکی شان باشند. مهد مسجد تعطیل شده است و مادرها به دنبال کودکان شان آمده اند. مادر یکی از بچه های حاضر می گوید: «این فضا حدود دو ماه است که در اختیار مهد مسجد قرار گرفته است. بچه ها با هزینه حدود ۱۲ تومان در ماه پذیرش می شوند. بخشی از آن صرف کمک به مسجد و مابقی صرف هزینه وسایل و کاردستی بچه ها می شود.» مهد کودک که مربی های بومی محل، برپایش کرده اند و حالا پذیرای ۲۲ کودک است.

رضوانه رمضان پور - یکی از مساجدی که تن به کسالت خمودی و بی حالی نداده و نبض محله را در دست گرفته است، مسجد صاحب الزمان (عج) است؛ پایگاهی که محل مراجعه مردم و بروز اتفاقات خوب محل شده است. جوان ترها مدام به سراغش می روند و با آن سروکار دارند. اینجا منشأ برکت برای یک محله است و قرار نیست فقط هنگامی که صدای اذان بلند می شود، در آن به روی مردم گشوده شود. اینجا پایگاه حضور پر نشاط مردم است نه، تنها یک نمازخانه.

به ظاهر، شبیه همه مسجدها

از نمای بیرون شبیه همه مسجدهایی است که در سطح شهر هم زیاد می توان دید؛ مسجدی بانمای آجری در نیش کوچه فرجی ۹ در خیابان صبا ۲۵. روی یک تابلوی سبزرنگ قدیمی در میان دو مناره کوچک تزیینی نوشته شده است: «مسجد صاحب الزمان (عج)، مجتمع خیریه، علمی، فرهنگی و خدمات درمانی.» نخستین سوالی که ذهن را به بازی می گیرد، این است: «اینجا چه فعالیت هایی انجام می دهند؟» داخل حیاط، روبه رو ساختمان مسجد است با کاشی کاری های چشم نواز. سمت چپ، اتاق بسیج است. پله های کنار اتاق بسیج به طبقه پایین مسجد می رود. یک جاکفشی جلوی در است. خانمی همراه کودکش بیرون

